

Финансови аспекти на Договора от Лисабон

Резолюция на Европейския парламент от 7 май 2009 г. относно финансовите аспекти на Договора от Лисабон (2008/2054(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид Договора от Лисабон за изменение на Договора за Европейския съюз и на Договора за създаване на Европейската общност, подписан на 13 декември 2007 г. (по-нататък наричан „Договор от Лисабон“),
 - като взе предвид Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност, изменени с Единния европейски акт и с Договорите от Маастрихт, Амстердам и Ница,
 - като взе предвид Междуинституционално споразумение от 17 май 2006 г. между Европейския парламент, Съвета и Комисията относно бюджетната дисциплина и доброто финансово управление¹,
 - като взе предвид своята резолюция от 11 март 2003 г. относно реформата на бюджетната процедура: евентуални възможности с оглед изменението на договорите²,
 - като взе предвид своята резолюция от 29 март 2007 г. относно бъдещето на собствените ресурси на Европейския съюз³,
 - като взе предвид своята резолюция от 8 юни 2005 г. за политическите предизвикателства и бюджетните средства на разширения Съюз за периода 2007-2013 г.⁴,
 - като взе предвид заключенията на Европейския съвет от 11 и 12 декември 2008 г. относно подхода при подновяването на работата във връзка с Договора от Лисабон,
 - като взе предвид член 45 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на Комисията по бюджети и становищата на Комисията по външни работи и Комисията по земеделие и развитие на селските райони (А6-0183/2009),
- А. като има предвид, че Договорът от Лисабон внася значителни промени по отношение на финансовите средства на Съюза, и по-специално в областта на междуинституционалните отношения и процедурите за вземане на решения;
- Б. като има предвид, че той въвежда ясна йерархия между основните актове за финансовите и бюджетни процедури на Съюза и по такъв начин внася необходимата яснота относно системата за вземане на решения;

¹ ОВ С 139, 14.6.2006 г., стр. 1.

² ОВ С 61 Е, 10.3.2004 г., стр. 143.

³ ОВ С 27 Е, 31.1.2008 г., стр. 214.

⁴ ОВ С 124 Е, 25.5.2006 г., стр. 373.

- В. като има предвид, че многогодишната финансова рамка (МФР), която планира многогодишните разходи, дава финансово изражение на политическите приоритети на Съюза и определя таван за разходите му за даден период, се превръща според Договора от Лисабон в юридически обвързващ акт, базиращ се върху специално ново правно основание за приемането на регламент, съдържащ тази рамка;
- Г. като има предвид, че несъвпадането по време на финансовите рамки, от една страна, и мандатите на Европейския парламент и на Комисията, от друга, досега служеха като причина Парламентът отчасти да не може да упражнява своите бюджетни правомощия, тъй като често е обвързан с финансова рамка, договорена и приета от предишния Парламент;
- Д. като има предвид, че ако няма никакви изменения в графика, някои състави на Парламента няма никога да са в състояние да вземат бюджетни решения, които да ги касаят, тъй като финансовата рамка, приета от предшествениците им, обхваща целия им мандат;
- Е. като има предвид, че понастоящем ограничените налични резерви за всяка функция, както и намалените средства за механизмите за гъвкавост, които могат да се използват, правят много трудна адекватната реакция на Съюза спрямо непредвидени политически събития и рискуват да опразнят от съдържание годишната бюджетна процедура;
- Ж. като има предвид, че влизането в сила на Договора от Лисабон изисква от институциите, отговорни за финансовите и бюджетните решения на Съюза, да постигнат съгласие за оптимален преход към новите правни актове и новите процедури за вземане на решения;
- З. като има предвид, че в интерес на доброто функциониране на икономическия и паричен съюз, бюджетът на ЕС следва да бъде взет под внимание при координирането на бюджетните стратегии на държавите-членки;
- И. като има предвид, че Европейският съвет от 11 и 12 декември 2008 г. потвърди, че Договорът от Лисабон е необходим, за да се подпомогне по-ефикасното, по-демократичното и по-ефективно функциониране на разширения Съюз, включително що се отнася до международните отношения, както и че дефинира подход и законови гаранции в отговор на тревогите на ирландските избиратели, с цел да се обезпечи влизането в сила на Договора преди края на 2009 г., при зачитане на целите на Договорите;

Обща оценка

1. Приветства напредъка, постигнат от Договора от Лисабон, по отношение на демократичния контрол и прозрачността във финансите на Съюза; посочва необходимостта от подобряване и приспособяване на механизмите за междуинституционално съгласуване и на методите за вътрешно сътрудничество, които да дадат възможност на Парламента да използва изцяло новите си правомощия;

Собствени ресурси

2. Изразява съжаление, че по отношение на собствените ресурси на Съюза държавите-членки не се възползваха от възможността да установят система на истински собствени ресурси на Съюза - по-справедлива, по-прозрачна, по-лесно възприемана

от гражданите и ръководена от по-демократична процедура за вземане на решения;

3. Изразява съжаление, по-конкретно, че не е постигнат напредък по отношение на включването на Парламента в определянето на лимита и видовете собствени ресурси, с които разполага Съюзът; припомня, че се запазва разделението между решенията за приходите и решенията за разходите;
4. Приветства обаче положените усилия по отношение на възможността да се приемат мерки за изпълнение на решението за собствените ресурси благодарение на специална законодателна процедура, според която Съветът решава с квалифицирано мнозинство едва след одобрението на Парламента;
5. Призовава Съвета да използва максимално този начин, за да стане процедурата по вземане на решение по-гъвкава;

Многогодишна финансова рамка

6. Приветства даването на официален статут в Договора от Лисабон на многогодишната финансова рамка, която става правно обвързващ акт; посочва, че МФР планира разходите на Съюза и им определя таван за даден период, като допринася за засилването на бюджетната дисциплина;
7. Посреща със задоволство обстоятелството, че регламентът, определящ МФР, ще трябва да бъде одобряван съвместно от Парламента и Съвета чрез специална процедура;
8. Въпреки това изразява съжаление, че Договорът от Лисабон запазва изискването за решение с единодушие на Съвета за приемане на МФР, което прави вземането на решение много трудно и благоприятства преговори в духа на „най-малкия общ знаменател“; затова насърчава Европейския съвет да използва възможно най-скоро клаузата, позволяваща му въз основа на решение с единодушие да премине към квалифицирано мнозинство за приемането на МФР;
9. Също така изразява съжаление за това, че в новата процедура Парламентът разполага единствено с право на одобрение, а не с истинско право на съвместно вземане на решения; подчертава обаче, че Договорът от Лисабон предвижда институциите от самото начало на процедурата да използват всички необходими мерки, за да гарантират крайния ѝ успех; затова приканва Съвета от самото начало на процедурата да изрази готовност за провеждане на структуриран политически диалог с Парламента, за да отчете изцяло неговите приоритети;
10. Отбелязва, че Договорът от Лисабон предвижда МФР да определя не само „размера на годишните тавани на бюджетните кредити за поети задължения по категории разходи, както и на годишния таван на бюджетните кредити за плащания“, но също така „всички други разпоредби, необходими за нормалното протичане на годишната бюджетна процедура“¹;

Срок на МФР

11. Приветства факта, че Договорът от Лисабон позволява финансово планиране за

¹ Член 312, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

срок от пет години, така че, при условие че се осъществят необходимите изменения, МФР да съвпада, доколкото е възможно, с продължителността на мандатите на Парламента и на Комисията, както изисква демократическата логика; подчертава, че биха могли да бъдат изискани специални мерки с цел да се отговори на нуждите на специфични политики за по-дълги финансови периоди;

12. Затова подкрепя преминаването към петгодишна МФР, но разбира, че пълно съвпадение между МФР, от една страна, и мандатите на Европейския парламент и на Комисията, от друга, може да се окаже трудно постижимо, тъй като счита, че може да е необходима най-малко една година за преговори, за да се даде възможност на всеки нов състав на Парламента и на Комисията да вземат основните решения за финансовата си политика за срока на своя мандат;
13. Счита за много положително включването на МФР в един цялостен подход за стратегическо междуинституционално планиране - понятие, което впрочем е консолидирано в Договора от Лисабон, - както бе предложено в доклада на Комисията по конституционни въпроси относно междуинституционалното равновесие¹;
14. Одобрява направеното в доклада предложение новият състав на Комисията, при представянето на своята „програма за мандата“, да представя предложения за насоките на финансовата рамка, които счита за необходими за изпълнението на политическите приоритети на мандата си, приоритети, които след постигане на споразумение между институциите относно програмата за мандата ще бъдат развити в МФР чрез предложенията на Комисията;
15. Освен това счита, че още по време на дебатите в пленарна зала и изслушванията пред парламентарните комисии кандидатът за председател на Комисията следва да бъде в състояние да представи подробности за очакваните финансови последици от политическите цели, които новата Комисия възнамерява да постигне;
16. Подчертава, че преминаването към система на петгодишно финансово планиране, както е посочено по-горе, може да изисква продължаването и адаптирането на настоящата МФР до 2016 г. включително, за да може следваща петгодишна МФР да влезе в сила най-късно в началото на 2017 г.²; препоръчва преговорите за следващата МФР да бъдат при всички случаи приключени до края на първото тримесечие на 2016 г. с цел да се позволи бюджетната процедура за 2017 г. да започне вече в границите на параметрите от рамката, която ще е в сила през 2017 г.;
17. Подчертава, че преговорите следва да се проведат така, че да е възможно институциите да предвидят влизането в сила на нова МФР още през 2016 г.;
18. Счита, че продължаването и адаптирането на настоящата МФР следва да бъдат

¹ Доклад Dehaene от 18 март 2009 г. относно въздействието на Договора от Лисабон върху развитието на институционалното равновесие в Европейския съюз (А6-0142/2009).

² В съответствие с модела, представен в тази таблица от доклада на комисията по бюджети от 26 февруари 2009 г. относно междинния преглед на Финансовата рамка за 2007-2013 г.(А6-0110/2009):

Година	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
предложение за бюджет		2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	
Парламентарен мандат		2004 / 2009											
2009 / 2014		2014 / 2019											
МФР Преразглеждане		2007 / 2013				2013 / 2016				2017 / 2021			

взети под внимание при провеждането на следващия междинен преглед през 2010 г.;

Гъвкавост

19. Подчертава, че юридически обвързващият характер на МФР изисква повече от всякога въвеждането на по-голяма гъвкавост, позволяваща на Европейския съюз да реагира на непредвидени предизвикателства по достатъчно гъвкав и ефикасен начин, както в рамките на Съюза, така и извън него;
20. Обръща внимание на обстоятелството, че Договорът от Лисабон предвижда таваните, съответстващи на последната година на текущата МФР, и другите разпоредби ще бъдат продължени, ако новата МФР не бъде приета преди приключването на предишната МФР; счита, че това представлява допълнителен аргумент в полза на по-голяма гъвкавост;
21. Във връзка с това настоява колко е важно да се засилват механизмите на гъвкавост в рамките на всяка функция и между отделните функции, от една страна, и чрез специфични инструменти за гъвкавост, които могат да се мобилизират извън резервите, от друга;
22. Припомня, че Комисията по бюджети ще изрази становище по тези въпроси при приемането на нейния доклад относно междинния преглед на МФР за периода 2007-2013 г.;

Преход от междуинституционалното споразумение към МФР

23. Обръща внимание на необходимостта преди влизането в сила на Договора от Лисабон своевременно да се постигне споразумение между институциите относно начина на преминаване от настоящото междуинституционално споразумение към МФР, съдържаща се в правен акт, както е предвидено в Договора от Лисабон; припомня, че е необходим срок от осем седмици, за да могат националните парламенти да разгледат предложенията за законодателни актове;
24. Във връзка с това счита, че ще трябва да се постигне споразумение относно кои от разпоредбите, които понастоящем са част от междуинституционалното споразумение, следва да бъдат прехвърлени в МФР, кои разпоредби следва да се включат в бъдещия финансов регламент, както и относно разпоредбите, които биха оправдали при необходимост запазването на междуинституционално споразумение, евентуално с включени нови разпоредби - относно бюджетното сътрудничество; припомня, че този процес на разделяне на разпоредбите на сегашното междуинституционално споразумение следва да се извърши въз основа на критериите, посочени в самия Договор от Лисабон;

Годишна бюджетна процедура

25. Приветства със задоволство премахването на разграничаването между задължителни и незадължителни разходи, в резултат на което Парламентът получава правомощия, равни с тези на Съвета, за вземане на решения по отношение на всички разходи на Съюза;
26. Подчертава, че премахването на разграничаването между задължителни и незадължителни разходи не влиза в противоречие със задължението на Съюза за спазване на финансовите си ангажименти и изразява задоволството си от факта, че

в Договора от Лисабон се признава, че е задължение на Европейския парламент, Съвета и Комисията да следят за „наличието на финансови средства, позволяващи на Съюза да изпълнява своите правни задължения спрямо трети страни“¹;

27. Отбелязва, че промените в годишната процедура следва да са насочени към нейното опростяване с въвеждането на едно четене за всяка институция и създаването на различни механизми за улесняване на постигането на съгласие между двата клона на бюджетния орган; подчертава, че тези промени трябва да доведат до намаляване на бюрократичните процедури;

Роля на Комисията

28. Подчертава засилването на ролята на Комисията, на която се дава право на инициатива в бюджетната област и да може да внася изменения в проектобюджета си до свикването на помирителния комитет;
29. Изразява задоволството си, че в Договора се признава също така, че е задължение на Комисията да предприеме всички необходими инициативи за сближаване на позициите на Парламента и Съвета по време на работата на помирителния комитет, като го приканва по този начин да поеме изцяло ролята си на посредник между Парламента и Съвета с цел постигане на съгласие;

Изцяло нов подход

30. Привлича вниманието върху факта, че в новата процедура се предвижда само едно четене на проектобюджета от страна на всяка институция; подчертава, че новата процедура и предвиденото от нея едно четене де факто не дават вече възможност на институциите да внасят промени в позицията си на второ четене както преди; изразява следователно убеждение, че тази процедура поражда необходимост Парламентът да определи своите политически приоритети на ранен етап и да адаптира по съответния начин своите оперативни подход и организация, позволяващи постигането на всички належащи цели;
31. Припомня, че това единствено четене трябва да се използва за утвърждаване на политическите приоритети на Парламента, но трябва също така да му позволява да постигне съгласие със Съвета в резултат от работата на помирителния съвет (или да му позволява да приема отново внесените от него изменения с голямо мнозинство в случай на одобрение от страна на Парламента и отхвърляне от Съвета на текста, изготвен от помирителния комитет);
32. Подчертава в тази връзка значението на поддържането на прагматичен график, подобен на настоящия, и призовава за своевременно изготвяне на механизмите за съгласуване; припомня от друга страна, че въвеждането на неформални механизми за диалог между институциите е от първостепенно значение за улесняването на постигане на съгласие преди началото на процедурата, а след това и в нейния ход;
33. Изразява убеждението си, че Договорът от Лисабон ще засили правомощията на Парламента, при условие че последният съумее да намери начините за ефективно управление на по-натоварения график и повишената необходимост от предварителни решения, до които води новата процедура;
34. Счита, че за в бъдеще ще се увеличи значението на резолюцията на Парламента

¹ Член 323 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

преди първото заседание по съгласуване, тъй като тя ще позволява на Парламента официално да обяви бюджетните си приоритети за следващата бюджетна година, невъзпиран от тактически съображения, свързани с позицията на Съвета относно проектобюджета; счита, че въпросната резолюция ще позволи също така на другите институции да получат ясна представа за приоритетите на Парламента преди междуинституционалните преговори; добавя, че това също така ще предостави на Европейския парламент възможността да даде някои първоначални насоки относно пилотните проекти и подготвителните дейности;

35. Припомня, че тези приоритети ще бъдат също така от голяма полза за Парламента като насоки за четенето на проектобюджета в ЕП, а за неговата делегация - като мандат за водене на преговори в рамките на помирителния комитет;
36. Подчертава необходимостта от организиране на тристранните разговори през месец юли всяка година, с което да се позволи на всяка институция да добие ясна представа за приоритетите на другите страни, а на Парламента - да доведе до знанието на другите институции съдържанието на юлската си резолюция относно проектобюджета;
37. Подчертава политическата полза от провеждането – при зачитане на правомощията на всяка страна – на задълбочен диалог със съответстващите комисии на националните парламенти относно проектобюджета и приоритетите на Парламента за годишната бюджетна процедура;

Помирителен комитет

38. Подчертава значението, което ще придобие за в бъдеще помирителният комитет, в качеството си на инстанция, в която се преодоляват политическите различия между двата клона на бюджетния орган; припомня, че този комитет ще има за задача да постигне, в срок от 21 дни, споразумение по компромисен текст, който ще влезе в сила, ако не е отхвърлен от бюджетния орган; счита, че трябва да се гарантира този комитет да има политически състав на най-високо равнище;
39. Изразява задоволство, че Договорът от Лисабон дава на Парламента решаваща роля в края на процедурата; отбелязва, че:
 - изготвеният в рамките на помирителния комитет текст („общият проект“) не се счита за приет, ако Парламентът го отхвърли (с мнозинство от съставляващите го членове);
 - ако Съветът отхвърли общия проект, а Парламентът го одобри, той или влиза в сила без изменения, или Парламентът може с квалифицирано мнозинство (мнозинство от съставляващите го членове и три пети от подадените гласове) да потвърди измененията, приети от него по време на четенето на проектобюджета;
40. Подчертава, че е желателно делегацията на Парламента в помирителния комитет да бъде председателствана от председателя на Комисията по бюджети и да включва, ако това е необходимо и без да се засяга политическият характер на определянето на членовете ѝ от политическите групи, освен членовете на тази комисия и членове на специализирани парламентарни комисии, в случай че предмет на преговори е специфичен въпрос от тяхната сфера на компетентност;
41. Приканва Съвета да постигне в кратки срокове споразумение с Парламента относно

начина на функциониране на помирителния комитет;

42. От своя страна счита, че помирителният комитет следва да може да заседава поне два пъти на най-високо политическо равнище, ако това е необходимо за постигане на споразумение, като заседанията му се предлагат от подготвителни политически тристранни разговори според традиционния модел; припомня необходимостта представителите на Съвета да разполагат на тези срещи с политически мандат за водене на преговори;
43. Предлага тези срещи да се подготвят от междуинституционална подготвителна група, състояща се от главния докладчик и представители на политическите групи от страна на Парламента и от постоянния представител на държавата, упражняваща председателството, като той да може да бъде придружен от представители на другите две държави от „тройката“;
44. Припомня също така, че институциите трябва да постигнат съгласие относно състава на секретариата на този комитет, който следва най-вероятно да се състои от длъжностни лица от двата клона на бюджетния орган и да бъде подпомаган от Комисията;

Въпроси, свързани със селското стопанство

45. Обръща внимание на факта, че правилото, според което Комисията не може да внася повече изменения в представения от нея проект след свикването на помирителния комитет, ще изключи използването на традиционното писмо за внасяне на корекции, изпращано през есента, за да се отчитат актуализираните предвиждания за селскостопанската политика и отражението ѝ върху бюджета; счита, че в такъв случай най-подходящата процедура е, след като са известни всички окончателни данни относно селското стопанство, Комисията да представи при необходимост специфичен проект на коригиращ бюджет за селското стопанство;

Връзки със законодателната власт

46. Подчертава, че разширяването на бюджетните правомощия на Парламента, така че да включват всички разходи на Съюза, паралелно с разширеното прилагане на процедурата за съвместно вземане на решение при почти всички законодателни актове налагат необходимостта от отчитане в по-голяма степен на законодателната дейност, свързана с бюджета; за тази цел счита за необходимо засилването на сътрудничеството между Комисията по бюджети и секторните комисии, така че надлежно да се отчита финансовото отражение на законодателната дейност на Парламента, по-специално нейното отражение върху МФР и годишния бюджет; предлага в тази връзка помирителните комитети в законодателната област, свиквани по въпроси, имащи финансово отражение, да включват член на Комисията по бюджети; обръща внимание в тази връзка, че работата на работната група по въпросите на парламентарната реформа, не на последно място що се отнася до специфичните форми на сътрудничество между парламентарните комисии, изложени в третия междинен доклад;
47. Припомня също така, че в Договора от Лисабон задължението да се следи за спазването на бюджетната дисциплина засяга всички институции на Съюза; припомня, че Правилника за дейността на Парламента предвижда вече специфична процедура, за да се гарантира спазването на този принцип; счита, че тази процедура трябва да стане по-оперативна и ефикасна;

Финансов регламент

48. Изразява задоволството си от факта, че Финансовият регламент ще се приема от Парламента и Съвета в съответствие с обикновената законодателна процедура (съвместно вземане на решения), след становище, представено от Сметната палата;
49. Припомня, че Договорът от Лисабон съдържа основните разпоредби, използвани за идентифициране на разпоредбите на сегашното междуинституционално споразумение, които следва да бъдат включени в бъдещото споразумение, и тези, които следва да бъдат включени в МФР;
50. Отбелязва въпреки това, че Финансовият регламент следва да включва всички разпоредби, необходими за определяне на бюджетната процедура в съответствие с разпоредбите на Договора¹; счита, че тази формулировка следва да обхваща функционирането на помирителния комитет, механизма за задействане на процедурата и, разбира се, актуализирането на разпоредбите на Финансовия регламент, пряко засегнати от измененията, внесени от Договора от Лисабон (а именно премахване на разделението между задължителни и незадължителни разходи, нова процедура на съвместно вземане на решение относно прехвърлянето на средства, т.н.);
51. Счита, че е от първостепенно значение институциите своевременно да постигнат политическо споразумение по тези въпроси, така че след влизането в сила на Договора от Лисабон да могат бързо да бъдат въведени необходимите изменения на Финансовия регламент съгласно новата процедура и, ако това е необходимо, да бъдат предвидени временни споразумения, които да позволят плавното протичане на бюджетната процедура;
52. Приканва Комисията своевременно да представи предложение, което да позволи на Парламента и Съвета да постигнат споразумение относно прилагането на критерия за идентифициране, посочен в параграф 49, относно съдържанието на сегашното междуинституционално споразумение;
53. Подчертава, че тези изменения на Финансовия регламент трябва стриктно да се отграничават от преразглеждането на този документ на три години, предвидено за 2010 г.;

Отражение върху бюджета на институционалните промени и новите компетентности на Съюза

54. Отбелязва, че влизането в сила на Договора от Лисабон ще има отражение върху бюджета на Съюза що се отнася до нововъденията, които той включва на институционално ниво, по-специално превръщането на Европейския съвет в институция и създаването на поста постоянен председател, както и създаването на длъжността върховен представител и на Европейската служба за външна дейност, която го подпомага при изпълнение на функциите му;
55. Отново заявява намерението си да упражнява изцяло бюджетните си правомощия по отношение на институционалните нововъведения и подчертава значението на навременното постигане на политическо споразумение със Съвета относно

¹ Съгласно член 322, параграф 1, буква а) от Договора за функционирането на Европейския съюз той трябва да включва „финансовите норми, които по-специално определят реда и условията за установяване и изпълнение на бюджета“.

финансирането на Европейския съвет и по-специално поста постоянен председател на Европейския съвет, както и относно финансирането на бъдещата Европейската служба за външна дейност; подчертава, че финансирането на тази служба следва да остане изцяло под контрола на бюджетните органи;

56. Отбелязва, че в рамките на Общата външна политика и политика на сигурност и на Общата политика за сигурност и отбрана Договорът от Лисабон предвижда създаването на нови процедури за предоставяне на бърз достъп до бюджета на Съюза и за създаване на начален фонд, съставен от вноски на държавите-членки; въпреки това подчертава, че всички външни дейности на Съюза следва по правило да бъдат финансирани от бюджетни кредити на Общността и само по изключение - в извънредни случаи - от вноски извън бюджета на Съюза;
57. Отбелязва, че Договорът от Лисабон ще има също така финансово отражение, впрочем ограничено, вследствие на новите специфични компетентности, които Съюзът придобива; декларира, че е готов да анализира, в подходящия момент, конкретните последствия от упражняването на тези нови компетентности; счита, че прилагането им в тяхната цялост със сигурност няма да се осъществи непосредствено след влизането в сила на Договора от Лисабон, а постепенно в процеса на изготвяне на отнасящите се до тях законодателни предложения; счита въпреки това, че финансирането им не трябва да е за сметка на финансирането на сегашните дейности на Съюза;

Съгласуване с националните бюджети

58. Би желал да покани националните парламенти да вземат ежегодно участие в съвместен публичен дебат във връзка с насоките за национална и общностна бюджетна политика, преди разглеждането на съответните проектобюджети, с цел да се определи от самото начало обща рамка за координирането на националните политики на държавите-членки, като в същото време се вземе под внимание приносът на Общността;
59. Изтъква, че решението относно разпределянето на разходите от бюджета на ЕС по отношение на главните цели на Съюза би могло да бъде разгласено по полезен начин с ежегодното публикуване от всяка държава-членка на бюджетните кредити от националните и - в съответните случаи - от регионалните бюджети, които способстват за постигането на тези цели;

o

o o

60. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията и парламентите на държавите-членки.